

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-1878

23.12.2016

Голові Вищої кваліфікаційної комісії
суддів України

КОЗЬЯКОВУ С.Ю.

Шановний Сергію Юрійовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит групи народних депутатів (Ларіна С. М. та інших, всього 13 депутатів), оголошений на засіданні Верховної Ради України 23 грудня 2016 року, для розгляду і надання відповіді авторам запиту і Верховній Раді України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 5 арк. у 1 прим.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

1878

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

№ 235-02

від 20 грудня 2016 року

Голові Вищої ради юстиції
БЕНЕДИСЮКУ І.М.

✓
Голові Вищої кваліфікаційної комісії
суддів України
КОЗЬЯКОВУ С.І.

Голові Верховного Суду України
РОМАНЮКУ Я.М.

Голові Вищого адміністративного суду
України
НЕЧИТАЙЛУ О.М.

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

щодо постановлення судьями Вищого адміністративного суду України Заїкою М.М., Загороднім А.Ф., Олексієнко М.М., Рецебуринським Ю.Й., Пасічник С.С. завідомо неправосудної постанови, що порушує принцип розподілу державної влади та створює прецедент щодо узурпації державної влади

Шановний Ігорє Михайловичу!
Шановний Сергію Юрійовичу!
Шановний Ярославе Михайловичу!
Шановний Олександрє Миколайовичу!

Колегія суддів Вищого адміністративного суду України 22 листопада 2016 р. у складі головуєчого Заїки М.М., та суддів Загороднього А.Ф., Олексієнка М.М., Рецебуринського Ю.Й., Пасічник С.С. розглянула у відкритому судовому засіданні справу № 800/349/16 за позовною заявою

Горішньоплавнівської міської ради Полтавської області до Верховної Ради України про визнання незаконною та скасування Постанови Верховної Ради «Про перейменування окремих населених пунктів та районів» № 1377-VIII від 19 травня 2016 р. та відмовила у задоволенні адміністративного позову.

У зв'язку з цим слід наголосити на тому, що у постанові Вищого адміністративного суду України (справа № 800/349/16) вказана вище колегія суддів зазначила, що **«законодавче встановлення процедури та строків перейменування населених пунктів та районів, назви яких містять у собі символіку комуністичного тоталітарного режиму, жодним чином не обмежує в часі конституційні повноваження Верховної Ради України, закріплені положеннями пункту 29 частини першої статті 85 Конституції України, до яких, зокрема, належить найменування і перейменування населених пунктів і районів, та не зупиняє дію Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки».** Важливо також зазначити, що **реалізація цих повноважень єдиним органом законодавчої влади в Україні згідно з конституційними приписами не передбачає необхідності врахування рекомендацій та пропозицій інших суб'єктів».**

Фактично ця колегія суддів у справі № 800/349/16 встановила, що на Верховну Раду України не розповсюджуються норми законів, і для прийняття нею рішень достатньо лише передбачених конституційних повноважень. Тобто із наведеної постанови суду вбачається, що підставою для реалізації Верховною Радою України своїх повноважень є тільки її конституційні повноваження. Що ж до інших положень Основного Закону України та законодавчих актів, то Верховна Рада України не зобов'язана ними керуватися.

Це є наявною професійною безграмотністю суддів, які постановили таке неправосудне рішення. Адже, частиною другою статті 19 Конституції України встановлено, що **«органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.»**

Таким чином судді Вищого адміністративного суду України створили небезпечний прецедент, який надає право не тільки Верховній Раді України, а й іншим органам державної влади здійснювати свої повноваження на власний розсуд, тобто всупереч вимогам частини другої статті 19 Конституції України.

При постановленні цього рішення, колегія суддів (справа № 800/349/16) не врахувала основний принцип організації державної влади в Україні, встановлений статтею 6 Конституції України, за яким жодна з гілок влади, не може привласнювати всю повноту державної влади.

Вважаємо неприпустимим, що саме у Вищому адміністративному суді України, основним завданням якого є захист прав, свобод та інтересів

фізичних та юридичних осіб у сфері публічно-правових відносин від порушень з боку органів державної влади, в тому числі Верховної Ради України, створено вкрай загрозливе підґрунтя для узурпації державної влади, однією з гілок влади.

Отже, Вищий адміністративний суд України створив порочну судову практику нехтування принципами верховенства права, яку можуть використовувати судді адміністративних судів нижчого рівня при здійсненні ними правосуддя.

Колегія суддів під час розгляду справи № 800/349/16 не звернула увагу на те, що Верховна Рада України проігнорувала волевиявлення територіальної громади, чим грубо порушила вимоги статті 5 Конституції України, яка передбачає, що єдиним джерелом влади в Україні є народ. Ніхто не може узурпувати державну владу.

Основним принципом організації державної влади в Україні є поділ влади на законодавчу, виконавчу та судову (стаття 6 Конституції України). Всі три гілки влади є самостійними і незалежними, що досягається шляхом закріплення їх компетенції (повноважень) та встановлення обсягу їх прав і обов'язків.

Саме принцип організації державної влади в Україні та вимоги частини другої статті 19 Конституції України, встановлюють баланс між гілками влади, який є гарантією недопущення узурпації державної влади.

Без такого механізму стримувань і противаги, закріплених на законодавчому рівні, не можливо забезпечити взаємодію і єдність державної влади в Україні. Якщо одна з гілок влади привласнює собі чужі, невластиві їй, повноваження, то це неминуче приведе до узурпації державної влади та диктатури.

Як неодноразово наголошував Конституційний Суд України повноваження Верховної Ради встановлені виключно Конституцією України (зокрема, рішення від 7 квітня 2004 р. № 9-рп/2004, від 15 вересня 2009 р. №21-рп/2009).

У рішеннях Конституційного Суду від 27 квітня 2000 р. №7-рп і від 23 грудня 1997 р. № 7-зп вказано, що органи державної влади, у тому числі Верховна Рада України, зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Конституційний Суд України у рішенні від 5 жовтня 2005 р. № 6-рп/2005 зазначив, що «Конституційний Суд України, розглядаючи положення частини четвертої статті 5 Конституції України «ніхто не може узурпувати державну владу» у системному зв'язку з положеннями частин другої, третьої цієї статті, іншими положеннями Основного Закону України, дійшов висновку, що «узурпація державної влади означає неконституційне або незаконне її захоплення органами державної влади чи органами місцевого самоврядування, їх посадовими особами, громадянами чи їх об'єднаннями тощо. Гарантією недопущення узурпації державної влади є, зокрема, закріплені Конституцією України принципи здійснення державної влади на

засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову (частина перша статті 6) та положення, згідно з яким органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України (частина друга статті 19). Про це йдеться і в Рішенні Конституційного Суду України у справі про фінансування судів від 24 червня 1999 року № 6-рп/99 (абзац перший пункту 2 мотивувальної частини).»

Враховуючи вище викладене, колегія суддів Вищого адміністративного суду при постановленні рішення у справі № 800/349/16 **грубо порушила принцип розподілу влади, який забезпечує баланс між гілками влади та є гарантією недопущення узурпації державної влади.**

Видатний науковець у сфері конституційного права М.І. Козюбра зазначає, що «практика самотійного розширення повноважень парламенту, глави держави та органів виконавчої влади за межі, окреслені Конституцією та законами України, не відповідає принципам обмеження дискреційних повноважень та законності управління, які прямо впливають з принципу верховенства права».

Під час розгляду справи № 800/349/16 колегією суддів не враховано ані судову практику Вищого адміністративного суду України, ані Верховного суду України стосовно порушень Верховною Радою України свого Регламенту.

Не взято до уваги правову позицію, викладену Вищим адміністративним судом України у справі №800/265/16 від 1 червня 2016 року «Про визнання незаконною і скасування Постанови Верховної Ради України від 14 квітня 2016 року № 1108-VIII «Про дострокове припинення повноважень Коцюбинської селищної ради у зв'язку з діями, що порушують Конституцію України і Закони України, підривають засади місцевого самоврядування, суперечать інтересам територіальної громади смт Коцюбинське, та призначення позачергових виборів», яка доводить, що порушення Верховною Радою України та Головою Верховної Ради України процедури Регламенту Верховної Ради України при розгляді та прийнятті постанов Верховною Радою України є правовою підставою для визнання таких постанов Верховної Ради України незаконними та їх скасування.

Таку правову позицію Вищого Адміністративного Суду України та законність рішення по справі №800/265/16 від 01 червня 2016 року підтвердила й колегія суддів Судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України своєю Постановою від 4 липня 2016 року (справа №21-2319a16 800/265/16).

Судова палата в адміністративних справах Верховного Суду України також залишила без задоволення скаргу Верховної Ради на рішення Вищого адміністративного суду України (справа № 800/362/15) про визнання незаконною та скасування постанови Верховної Ради України від 17 вересня 2015 року № 706-VIII, яким визнано: «Недотримання Регламенту, який для

Верховної Ради України, її органів та посадових осіб є обов'язковим, потягну за собою порушення права народного депутата України Мосійчука І.В. на ухвалення Верховною Радою України щодо нього об'єктивного, обґрунтованого та справедливого рішення.»

Вважаємо, що порушення засад рівності всіх учасників судового процесу перед законом і судом з боку Вищого адміністративного суду України, полягає в тому, що при постановленні рішень судді застосовують одні й ті ж норми та положення закону по різному. В одних адміністративних справах зазначають, що Верховна Рада України не може порушувати закони та скасовує її рішення, прийняті з порушенням законів. А в інших випадках постановляє протилежне – відмовляє у задоволенні адміністративного позову, мотивуючи це тим, що реалізація повноважень Верховної Ради України згідно з конституційними приписами не передбачає необхідності врахування положень, передбачених іншими законами.

Така позиція Вищого адміністративного суду України призвела до того, що колегією суддів Вищого адміністративного суду України у складі Заїки М.М., Загороднього А.Ф., Олексієнка М.М., Рецебуринського Ю.Й. та Пасічник С.С. порушено підпункт «г» пункту 1 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» та **постановлено неправосудне рішення у справі № 800/349/16, яким знівельовано принцип розподілу державної влади та створено прецедент щодо узурпації державної влади. А також обмежено право територіальної громади самостійно вирішувати питання місцевого значення та усунуто громадян від участі у безпосередньому народовладді.**

Керуючись статтею 15 Закону України «Про статус народного депутата України», просимо вжити вичерпних заходів щодо відкриття дисциплінарного провадження стосовно суддів Вищого адміністративного суду України Заїки М.М., Загороднього А.Ф., Олексієнка М.М., Рецебуринського Ю.Й., Пасічник С.С., притягнути їх до відповідальності в межах Ваших повноважень, провести аналіз судової практики, забезпечити сталість та єдність судової практики, організувати вивчення та узагальнення судової практики, інформаційно-аналітичне забезпечення суддів з метою підвищення якості судочинства та професійного рівня суддів.

З повагою,

Народні депутати України:

Лес-Ч С.В. N165
Міщенко І.О. 186
Ваніш В.В. 161
Лавченко А.В. 247
Лавров Р.В. 248
Семко С.М. 265
Гусак В.Г. 1711
М. Ваніш
М. Ваніш
М. Ваніш

Думаев С.В. 309

Тавленко А.О. 183

Гинимто Е.А. 204